

Először a lelki problémákat kell megoldani - interjú Gáspárfalvi Dorkával

Létrehozás: 12/24/2024 - 08:06

Szerző: Aranyi Péter

 [1]

Mit mondana gyermekkori önmagának Gáspárfalvi Dorka, a Mindenki című Oscar-díjas alkotás főszereplője? Többek között ez is kiderül ünnepi interjúnkból!

Kapcsolódó cikkek:

[A Mellékhatás című kortárs angol dráma decembertől a Centrál Színházban](#) [2]

[Szórakoztató dráma egy kis mellékhatással](#) [3]

A Mellékhatás című színdarab után nyílt lehetőség interjút készítenem a magyar színház legújabb csillagával, Gáspárfalvi Dorkával. A gyönyörű, mosolygós, barátságos színésznőt a Mindenki című rövidfilm Zsófijaként ismerhette meg az ország. Azóta többek között a Mintaapákban, valamint a BÚÉK című drámában is szerepet vállalt. A 22 éves hölgy két éve a világot jelentő deszkákat is meghódította. Beszélgetésünkre éppen egyik legújabb színházi szerepével kapcsolatban került sor.

Milyennek jellemezném Dorkát? Nos, mindenképpen egy olyan embernek, akivel egy forralt borral szívesen bekuckózna az ember egy téli estén a kandalló mellé, hogy aztán érdekesebbnél-érdekesebb történeteit hallgassa. Vagy, hogy megbeszélje vele a színházzal kapcsolatos érzéseit. Tele van gondolatokkal, érzésekkel és lelkesedéssel. Naphosszat hallgatnám. Az interjúhoz különleges hangulatot biztosított a Centrál Színház félhomályban úszó előtere. Olyan későn tudtunk ugyanis beszélgetni, hogy addigra a közönség már elment. Dorka mosolya és tekintete így is úgy csillogott, mint egy hópehely a fenyőfán.

*"Szép szemének csillagporral hintett sugarai,
Mint az éjszaka sötétjében a csillagok ragyogása,
Oly tündöklőek, hogy minden szívbe belopódzik."
(Ady Endre, Én nem vagyok magyar?)*

Nem olyan régen, december 6-án volt a Mellékhatás című darab bemutatója. Milyen visszajelzések érkeztek?

Bár szívesen fogadom, nem találkoztam egyelőre negatív kritikával. A nézőktől többnyire azt lehetett visszahallani, hogy nagyon-nagyon imádták. Sokan meghatódtak, vagy sírtak a darab hatására. Nagyon jól esik számomra, hogy már az első perctől fogva együtt tudnak élni a darabbal. Azt is mondhatnám, hogy meg tudják élni ugyanazokat az érzéseket is, amiken a szereplők mennek át a különféle történések során. Ez nekem nagyon jó visszajelzés, mert ezek szerint sikerült elérni a célunkat és a darab üzenetét is át tudtuk adni a nézőknek.

Mi volt számodra az, ami Connie megformálása kapcsán kihívást jelentett?

Sokan gondolkodtam ezen a kérdésen. Nyilván vannak pillanatok, amiket úgymond jobban kellett elemezni, amikor még csak a próbafolyamatnál tartottunk. Alapvetően már amikor Horgas Ádám rendezővel a felolvasópróbán elolvastuk a színdarabot, akkor azt éreztem, hogy mintha én lennék Connie. Beleéltem magam a karakterébe és a szerepébe. Szóval annyira nem kellett keresgetnem. Nem érzem, hogy kihívással járt volna. Természetesen nagyon sokat elemeztük az érzelmileg összetettebb jeleneteket is, illetve a technikát, mert egyáltalán nem biztos, hogyha te valóban megélsz valamit, azt a néző is észreveszi. A színházban nagyon fontos a külső és a technika. És nekem az utóbbit még tanulnom kell. Egy színész kollégám mondta egyszer például, hogy lehet, hogy ő nem tudja megélni az adott jelenetet, a közönségnek mégis kiszakad a szíve, mert úgy is el tudja játszani.

...hogyan csak úgy kimaszkírozza?

Igen, de tudod nem úgy, hogy kimagaskírozza hanem, hogy egyszerűen benne van a technika, mert megtanulta. Lehet, hogy ő játékban teljesen ott van, de a lelke mondjuk nincs, mert máshol jár az agya. Ennek ellenére így a nézőhöz mégis nagyon eljut, szemben azzal, mint amikor nagyon megélsz valamit, de kevésbé mutatod ki.

Vszevolod Mejerhold, a színházi biomechanika elmélet megalkotója mondta egyszer azt, hogy sokszor az hozza a színészt a megfelelő állapotba, ha beállítja a testét a megfelelő figurába.

Igen, ez is igaz. Sokszor érzem azt, hogy nekem ez segít. Viszont nekem általában az válik be, ha a lélek van ott először és aztán rakom hozzá a testet és a mimikát. Nagyon fontos számomra, hogy lelkileg benne legyek. És pont ezért sokszor mivel erre koncentrálok nem biztos, hogy az eljut a tizedik sorba. Ádám mindig felhívja rá a figyelmem, hogy a színpadon más energiákkal dolgozunk, mint egy film esetén.

Nyilván nem beszélhetek más nézők nevében, de én azt vettem észre, hogy bizonyos helyzetekben titokzatos vagy. Próbálom kiolvasni az arcodból, hogy éled meg azt a bizonyos helyzetet. Ez időbe kerül, de valamiért közben jó fürkészni a tekinteted.

Ebből a szempontból még nem tudom mi a jó. Néha előfordul velem, hogyha megélek valamit, akkor azt nem feltétlenül mutatom ki. Igen, ez lehet előny, lehet hátrány, nem tudom ezt még eldönteni. Vannak olyan előadások, ahol nagyon megélem és nagyon kimutatom. Vannak olyan helyzetek, ahol pedig néha inkább a testemet mozgatom először és aztán beleviszem a lelkem és az érzéseimet is. Ez nekem egy nagyon izgalmas, felfedező út, mert a színház nekem még új. És kicsit még azt érzem, mintha újszülött lennék és most tanulnék mindent, miközben a szakmának a másik részében már benne voltam jó ideje. Olyan, mintha teljesen más hivatásba kezdtem volna bele két évvel ezelőtt. Tanulgatom és tapasztalom a dolgokat itt, de azt érzem, hogy nagyon szeretem. Nagyon szeretek kipróbálni új dolgokat. Annyira nagy hatással volt rám, amikor színészként először voltam kinn színpadon és érezni lehetett a nézőknek az energiáját. Szó szerint tapintható. Itt, a Centrálban, de a Játékszínben meg főleg. Ott egy pici színpad van, kicsit bensőségesebb a közeg. A Játékszínben, ha kimész a színpadra egyszer csak megérzed, hogy megfagyott a levegő, vagy a nézőktől valami nagyon fura energia jött. De érzed azt is, amikor végig figyelnek és nem azért vannak csöndben, mert nem tetszik nekik, hanem, mert teljesen leköti őket. Rám ez mindig nagy hatással van, de az is, amikor reagálnak, vagy nevetnek. Ahogy ezt sokan a szakmában mondanák, ettől el kell határolódní és nem attól tesszük függővé, hogy jó-e valaki, hogy nevetnek-e vagy sem.

Volt olyan személyes élményed, ami úgymond bele tudtál dolgozni Connie karakterébe?

Volt minden, depresszió és szerelem is. A rövidebb-hosszabb ideig tartó depresszióra szerintem mindenki hajlamos valamilyen szinten. Nyilván a skála számít igazán, hogy milyen fázisút ér el az ember valamilyen élethelyzet miatt. Nekem nagyon sok évig elképesztően depresszív hangulatom volt. És emiatt át kellett értékelnem mindent. Szóval tudtam miből táplálkozni a depressziót illetően is. Egyszer egy forgatáson elárulták nekem, amikor a magánéletemben nehéz időszakon mentem keresztül, hogy ezekből a megélésekből hogyan tudok majd építkezni. És valóban, vannak olyan érzések, amelyeket nem szívesen él meg az ember teljes valójában, mert fél a fájdalomtól, de aztán mégis bele kerül és megtapasztalja. Színészként ezekhez jó nyúlani, mert olyankor engem gyógyít.

Ha lenne egy képzeletbeli fa, ami tele van szerepekkel és mondjuk fellelhető köztük drámai, könnyed és nagyon könnyed, akkor milyen szerepet választanál szívesen?

Én mindenképpen a drámait. Hozzám valamiért a dráma sokkal közelebb áll. Nagyon sokáig, körülbelül 18-19 éves koromig többnyire a tragikus sorsú karakterek találhatnak meg. A drámai szerepek mellett azért a humoros karaktereket és jeleneteket is nagyon szeretem. Mindkettőt nagyon-nagy lelkesedéssel és örömmel játszom. Mindkettő bennem van és amelyik éppen megtalál, azt igyekszem a lehető legtökéletesebben megcsinálni.

Ez a szerep hogyan talált meg?

Horgas Ádám rendező megkeresett két évvel ezelőtt a Vidám Színpadra szánt, Ments meg szerelem című darab kapcsán. Azt a felkérést elvállaltam és igazából azóta együtt dolgozunk ezen a pályán, amiért én nagyon hálás vagyok, mert egy fantasztikus rendezőnek tartom. Annyira különleges látásmóddal és ízléssel rendelkezik. Olyan előrehaladott tervei vannak mindig a színdarabokkal kapcsolatban, hogy az ember érzi, biztos kezekben van. Nekem ez most a harmadik darabom eddigi életem során. Nagyon hálás vagyok azért, hogy a színpadon mindenki lelkesít és támogat. Az is nagyon jól esik, hogy már az elejétől fogva mindenki egyenlőként tekint rám. Tehát nem voltam úgy kezelve, mint egy 22 éves és ez nekem nagyon sok erőt ad. Éppen ezért nem kezdtem el azon gondolkodni, hogy most nekem van-e helyem itt vagy nincs? Jött minden magától és annyira fantasztikus érzés, hogy csak úgy alkothatsz szabadon és nincsenek görcsök, vagy gátlások, hanem benne lehetsz egy inspiráló, lelkes és egységes csapatban. Fehér Tibivel például álom játszani, mert egy hullámhosszon vagyunk a színpadon. Adjuk egymásnak az érzéseket és az energiákat.

Milyennek jellemeznéd Connie-t, ha kívülről néznéd? Szerinted átment-e valamilyen jellemfejlődésen a darab alatt?

Határozottan átment egy karakterfejlődésen. Milyennek jellemezném? Egy nagyon precíz, visszafogott, értelmes, de gyermek lelkületű lány. Minden élethelyzetben frappáns válaszokat próbál adni. Szerintem ez egy kicsit kompenzációból is fakad nála, de akár azt is mondhatnánk rá, hogy kissé

stréber, mert szeret okoskodni. Ennek ellenére egy kedves, tiszta szívű, de még tapasztalatlan lány, akinek a darab szerint még nem volt lehetősége átélni, milyen az igaz szerelem. Éppen ezért Tristan megjelenése egy teljesen új minőségű élményt jelent számára.

Mit gondolsz, a Mellékhatás témája, tehát a depresszió és az antidepresszánsok használata mennyire aktuális téma ma Magyarországon?

Szerintem nagyon is aktuális. Én személy szerint nagyon régóta úgy élem az életemet, hogy tudom azt, hogy amikor a testem jelez valamit, akkor az lelki eredetű. Szerintem ez mindenre igaz, de nagyon sok ember ezt nem ismeri be. A legtöbben úgy vannak vele, hogy vegyél be valamit és jobb lesz. Igen, csak akkor az tüneti kezelés. Később újra elő fog jönni. Miért valószínűleg azért, mert lelkileg nem vagy jól. Tapasztalatból tudom, mert volt olyan időszakom az életemben, amikor folyamatosan beteg voltam. Nyilván, van az a pont, amikor muszáj bevenni gyógyszert, de van olyan is, amikor kifejezetten a lelki problémát kell kezelni. És sokkal mélyebbre kell ásni, mint pusztán a fizikai problémát megoldjuk gyógyszerrel. Ha a lelki problémákat megoldjuk, akkor utána sokkal egészségesebb lesz a test. Szerintem nagyon igaz a mondás, hogy „ép testben ép lélek”. Úgyhogy nagyon-nagyon aktuális ez a téma és társadalmilag is nagyon oda kellene figyelni erre.

Valahol korábban olvastam Veled kapcsolatban, hogy gyermekkori álmod volt, hogy színésznő lehessél és egészen addig szeretnéd csinálni, amíg kapsz felkéréseket. Ezt még most is így gondold?

Az, hogy színésznő akartam lenni, valahol igaz, valahol nem. 5-6 évesen még nem tudtam, hogy mit jelent színésznek, vagy színésznőnek lenni. Azt tudtam, hogy amiben benne vagyok, az a kis csapat, akikkel dolgozom munkáról-munkára, az nagyon jó. És én nagyon szeretem csinálni. Nem alakult ki az a kép bennem, hogy akkor most felvételizek az egyetemre. Az viszont az idő múlásával egyre jobban világossá vált, hogy nekem nincs szükségem másra, nem akarok keresni más munkalehetőséget. Azt érzem, hogy a helyemen vagyok és ezt most is abszolút így érzem. Skóciába jelentkeztem színműre és felvettek, csak nem tudtam kimenni, mert Brexit óta nincs ösztöndíj és elképesztően drága lett volna az egyetem. Egyébként pedig ezzel párhuzamosan jött Horgas Ádámtól ez a két felkérés. Nagyon hálás vagyok ezekért és nagyon örülök annak, hogy ezeket játszhatom és itt lehetek.

Ennyire erős vagy angolból?

Igen, hála istennek.

Szerintem mindenkinek van legalább egy példaképe, akit tinédzserkorában, vagy fiatal felnőtt korában követ. Neked volt ilyened?

Nekem nincs egy konkrét személy, nyilván van, akinek a játéka nagyon tetszik. Nagyon sok embert ki tudok emelni a külföldi, vagy az itthoniak közül is, akiket szeretek, követek és nézem őket. Nagyon sok olyan ember van, aki inspirál, de ha ki kell valakit emelni, akkor Meryl Streepet mondanám, aki szerintem annyira csodás színésznő.

A Mellékhatásban számos vicces filmes utalás van. Ezek eredetileg is benne vannak, vagy ti találtátok ki?

A Sandra Bullock-ra és Keanu Reeves-re vonatkozó, a Féktelenül című filmet idéző utalás eredetileg is benne van, de amit a végén a Tristan-nal mondunk azt utólag írtuk bele.

Van olyan színdarab, amiben egyszer szívesen szerepelnél, de még nem nyílt rá lehetőség?

Nyitott vagyok mindenre, nem csak a drámára. De tudod, amikor mély, vagy nagyon komplikált karaktert kapsz, akkor azt színészként sokkal nagyobb kihívás és élmény eljátszani, mint egy komédiában szerepelni, de annak is megvan a maga bája. Én most jelenleg azt érzem, hogy nagyon szeretnék még drámát játszani, de bármi jön, mindent nagyon szívesen eljátszok és természetesen mindig az a kedvenc szerepem, amin éppen dolgozom. De ha feltétlen említeni kell valamit, akkor a Rómeó és Juliát egyszer mindenképpen szeretném megcsinálni.

Gondolom ott a Júlia, tehát nem a Capuletné, meg a...

Hát, Rómeón is gondolkoztam, de legyen Júlia.

Nem akarom a szádba adni a válaszod, nyugodtan mondd, melyik szimpatikus.

Hát igen, ne nyomj el engem! (nevetve) Miért ne játszhatnék férfit?

Ha visszamehetnél a múltba és tanácsolhatnál valamit önmagadnak akkor, amikor főszerepléseddel megnyertétek az Oscar-díjat, akkor mi lenne az?

Amikor elolvastam ezt a kérdést, akkor egy kicsit elérzékenyültem. Nyilván érzékeny téma, hogy mit üzenél a gyermekkori énednek. Fájdalmasan szép kérdés, mert tudod azt, hogy akkor min mentél keresztül és tudod azt, hogy hova futottak ki azok az érzelmek, vagy cselekmények, amelyek akkor jöttek belőled. És annyi mindent tanácsolnék, úristen. Elsősorban azt mondanám magamnak, hogy éld meg és ne gondold túl! Csak legyél benne és ne kezdj el azon kattogni, hogy a következő években mi lesz és hogy lesz. Hogy jönni fog-e valamilyen új munka, vagy hogy mi lesz az én hivatásom? Csak azt mondanám tényleg, hogy legyél benne és nagyon becsüld meg. Az a vicces egyébként, hogy bár már 7-8 év eltelt azóta, mégis mostanában újra azzal jönnek oda hozzám emberek, hogy azt kérdezik, nem én vagyok-e a Mindenkiből a főszereplő? Holott nemrég ért véget a Mintaapák és még sorolhatnám. Olyan, mintha az öregedéssel egyre jobban hasonlítanék a gyermekkori önmagamra.

A hajad hosszúsága azért stimmel. A Mindenki óta jártál az USA-ban?

Azóta amúgy nem voltam, de tervezek kimenni, turistaként. Állítólag vannak ilyenek, hogy az utcán leszólítanak, hogy szia, nem jössz-e forgatni? Vagy, hogy kimegy egy magyar Los Angelesbe és összefut ott random módon itthoni filmesekkel. Szeretném egyszer megnézni Kanadát is. Ha film miatt kellene mennem, nyilván álom kategória lenne. Olyan persze volt már, hogy nemzetközi produkció jött ide és abban kaptam felkérést.

Mesélnél kérlek erről bővebben?

Az egyik egy webes sorozat volt, amit nyáron forgattunk. Az egy többnemzetiségű produkció volt. Rajtam kívül még egy magyar színész kapott benne szerepet. Ezek mellett játszottam a Last Kingdomban, illetve az Alienist című Netflix-sorozatban, amiben Daniel Brühllel (*Goodbye Lenin! vagy a Menedék* című filmek szereplője – a szerk) volt közös jelenetem. Alapvetően kényelmetlen szituációt kellett eljátszanom, de annyira biztos kezekben éreztem magam a stábbal és a Danielleel, hogy nagyon jó élményként marad meg.

És egyébként a kamera, vagy a színpad felé húz a szíved?

Amíg nem kezdtem el a színházat, mindig azt mondtam, hogy én bizony csak filmben fogok szerepelni. Valahogy nem volt bennem a készítés, de ez valószínűleg abból fakad, hogy gyermekkoromban csak a filmes szférát tapasztaltam meg. Miután aztán elvállaltam az első színház szerepemet és elkezdtem próbálni, akkor jött az érzés, hogy Úristen, ez nekem nagyon tetszik. Azóta mindakettőre nyitott vagyok. Ahol pedig lehetőségem van, kamatoztatom az artista múltamat is. Emellett nagyon imádok táncolni. Tanultam balettet, kortás táncot, de latin táncokat is, így például a salsát és a zumbát is. Ha zenét hallok, egyszerűen pezseg a vérem.

Hol láthatnak még a nézők téged a színpadon?

A Centrál Színház mellett a Lány a vonaton című darabban játszom, ahol Megan Hipwell-t alakítom. Na az egy igazi dráma. Műfaja szerint thriller. Eddig minden ember kivétel nélkül azt mondta, hogy nagyon földbe döngöl, a megrázó jelenetek miatt. Az én karakterem a történet szerint eltűnik és emiatt nyomoznak utána. Van benne több érzelmileg igen felkavaró jelenetem, amit nagyon izgalmas eljátszani. Meg tudom mutatni az érzelmes oldalamat. Mellette a Vidám Színpadon játszom még a Ments meg szerelem című produkcióban. Bízom benne, hogy sokak tetszését elnyerik ezek a darabok a jövőben.

Fotók: Aranyi Péter (kivéve 2 db kép a Mellékhatás című darabból, amelyet Horváth Judit készített)

Tags:

[Mellékhatás](#) [4]

[Gáspárfalvi Dorka](#) [5]

Színes:

[Interjú](#) [6]

Forrás webcím: https://www.melano.hu/eloszor_a_lelki_problemakat_kell_megoldani_interju_gasparfalvi_dorkaval

Hivatkozások

[1] https://www.melano.hu/sites/default/files/articles/dorka_08.jpg

[2] https://www.melano.hu/a_mellekhatas_cimu_kortars_angol_drama_decembertol_a_central_szinhasban

[3] https://www.melano.hu/szorakoztato_drama_egy_kis_mellekhatassal

[4] <https://www.melano.hu/tags/mellekhatas>

[5] https://www.melano.hu/tags/gasparfalvi_dorka

[6] <https://www.melano.hu/szines/interju>